

er det bestemt, at Reglerne i § 37, 2det Stykke skulle finde tilsvarende Anvendelse. Ogsaa her vil det nemlig efter Kommissionens *Flertals* Mening gælde, at Dommerne i de almindelige Domstole ikke som Regel kunne antages at sidde inde med de særlige merkantile og industrielle Kundskaber, som, naar Forpligtelsen er paataget overfor en Handlende i Forhold, der angaa dennes Bedrift, efter Omstændighederne ville udkræves for at kunne bedømme Forholdet. Af tilsvarende Grunde som de, der ere anførte ved § 37, 2det Stykke ovenfor Sp. 2799, maa Kommissionens Medlem *Hvidt* foreslaa, at § 39, 2det Stykke udgaar. I det norske og det svenske Udkast findes ikke, ligesaa lidt som ved § 37, nogen tilsvarende Bestemmelse.

I den følgende Paragraf i det foreløbige Udkast fandtes en Bestemmelse, hvorefter Konkurrenceklausuler skulde være uden Gyldighed, naar de af nogen, der i en Forretning var ansat som Handelsbøjet, Kontorist, Arbejderformand eller Arbejder eller i en lignende underordnet Stilling, i Anledning heraf vare vedtagne overfor Forretningens Indehaver. De til Grund for denne Regel liggende Betragtninger vare, at de nævnte underordnede Funktionærer i særlig Grad kunde trænge til Beskyttelse, og at der i Almindelighed neppe kunde befrygtes nogen alvorlig Konkurrence fra saadanne underordnedes Side. Denne Bestemmelse vakte imidlertid stærk Modstand saavel hos Grosserer-Societetets Komite som hos Industriraadet. Sidstnævnte fremhævede i sin Erklæring over det foreløbige Udkast navnlig, at der i Udlandet drives megen Forretning med Salg af den ene Virksomheds Forretningshemmeligheder og særlige tekniske Viden til den anden ved Funktionærer, som med dette for Øje tage Plads det ene Sted for efter kortere eller længere Tid at tilbyde Konkurrenterne deres Tjeneste under Henvisning til, hvad de have faaet at vide i deres forrige Plads. En Bestemmelse som den foreslaaede vilde efter Industriraadets Mening demoralisere Funktionærstanden og modarbejde dansk Industris legitime Krav

paa Støtte i Kampen for at fremme dansk Erhverv. Industriraadet har fremdeles gjort gældende, at det ikke er rigtigt, at de nævnte underordnede Funktionærer kun sjældent indvies i Forretnings- og Driftshemmeligheder, og at det overhovedet er umuligt at drage en Grænse mellem de Klasser af Funktionærer, der kunne antages at blive indviede i saadanne Hemmeligheder, og andre Klasser af Funktionærer, med Hensyn til hvilke dette ikke er Tilfældet.

Overfor det saaledes fremkomne har den danske Kommission ikke ment at kunne fastholde det omhandlede, i det foreløbige Udkast fremsatte Forslag. Hvad man end iøvrigt vil mene om dette, maa det vistnok i alt Fald erkendes, at dets Regel trænger til andre og skarpere Begrænsninger end de i Udkastet givne, jfr. saaledes de ovenfor Sp. 2793 nævnte Lovgivninger angaaende det foreliggende Emne. Men det til Foretagelsen af saadanne Begrænsninger fornødne Materiale formenes endnu ikke at foreligge. Man mener derfor indtil videre ogsaa for de underordnede Funktionærers Vedkommende at kunne nøjes med Bestemmelserne i § 39, som give ogsaa disse en ikke ringe Beskyttelse. Den svenske Kommission har af lignende Grunde ladet den tilsvarende Bestemmelse i det foreløbige Udkast udgaa. Derimod har den norske Kommission ment at burde bibeholde Bestemmelsen, uagtet der ogsaa fra norsk Side er gjort Indvendinger imod den. Den omtalte Bestemmelse udgør 1ste Stykke i det norske Udkasts § 40.

I det danske og svenske Udkasts § 40 gives i Lighed med den tyske Handelslov-bog § 75, 1ste Stykke og § 76, den schweiziske Forbundslov om Obligationsretten Art. 360 og den østerrigske Handelsmedhjælperlov § 37 Bestemmelser om Ophørsgrunde for saadanne Konkurrenceforbud, som nogen, der er ansat i en Forretning eller anden Virksomhed, har paataget sig overfor dennes Indehaver for Tiden efter Ansættelsens Ophør. Den tilsvarende Bestemmelse i det norske Udkast findes i dette som 2det Stykke, jfr. ovenfor.